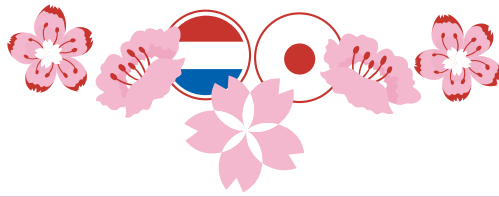

Project Dëshima

NIEUWSBRIEF 30
16 FEBRUARI 2026

VOLG ELS VAN WEIJEN OP:
WWW.PROJECTDESHIMA.NL

- GROETEN UIT JAPAN
- DANK- EN GEBEDSPUNTEN
- JAPANNERS IN HET 'ECHT'
- STEUNEN?

GROETEN UIT JAPAN

Het heeft heel wat jaren geduurd, maar eindelijk kan ik een nieuwsbrief schrijven VANUIT Japan, in plaats van te schrijven over plannen om NAAR Japan te gaan. Hierbij een indruk van de eerste paar weken.

Ik had een voorspoedige vlucht, maar Japan in komen had wel wat voeten in de aarde. Ik moest formulieren invullen waarin naar mijn beroep werd gevraagd. De douanier kende het woord missionary niet en vroeg om uitleg. Toen ik vertelde wat een zending was ging hij steeds ernstiger kijken. Toen hij zich ook nog realiseerde dat mijn reis in Amsterdam was begonnen, stelde hij vragen over drugs en moest mijn koffer open. In het zicht van allerlei andere mensen die net waren gearriveerd werd deze grondig doorzocht. Eenmaal in Japan zelf ging het allemaal een stuk ontspannender. Ik werd opgewacht bij de uitgang van het vliegveld en naar mijn appartement gebracht, behoorlijk ruim voor

Japaneze begrippen. De eerste dagen heb ik geworsteld met de ergste jetlag die ik ooit heb gehad, maar op mijn vijfde dag begon de school en het "normale leven". Ik heb iedere ochtend drie uur klassikaal les, in een groepje van vijf of zes mensen, en drie middagen privéles. Vooral bij die privélessen ligt het niveau hoog. Sowieso is het de bedoeling dat we zo veel mogelijk in het Japans praten. Zo leer je de taal het snelst. Het vraagt behoorlijk wat energie en soms ben ik 's avonds zo moe dat ik een uurtje zombieachtig op de bank zit.

In Japan zijn is wonderlijk vertrouwd. Ik hoefde eigenlijk nauwelijks te wennen. Naar de kerk gaan met Japaneze christenen is geweldig. Het vult me met grote dankbaarheid dat ik eindelijk hier ben, en tegelijkertijd ben ik nieuwsgierig naar wat er zal volgen op deze eerste drie maanden in het land van de rijzende zon.

JAPANNERS IN HET 'ECHT'

Natuurlijk heb ik me de afgelopen jaren verdiept in de Japanners, maar echt tussen hen leven is heel wat anders. Het valt mij op dat zij in veel opzichten veel conservatiever overkomen dan Europeanen: mannen en vrouwen gaan erg netjes gekleed, in kostuums en mantelpakken, kinderen in schooluniformen. Op straten is het veel stiller dan ik in Nederland gewend ben.

Helaas is in Japan de afgelopen jaren door het toenemende toerisme het beeld over buitenlanders negatiever geworden, dus ik probeer vooral geen aanstoot te geven. Hier is door rood licht lopen bij een zebrapad bijvoorbeeld echt ongepast, dus ik sluit netjes aan bij de vaak tientallen mensen die er wachten. Ik heb ook al twee Japanse kerken bezocht. Daar valt op hoe klein ze zijn. De eerste kerk waar ik kwam, de oudste baptistengemeente van Japan, staat zelfs op de nominatie om gesloten te worden omdat ze al drie jaar geen voorganger hebben. De tweede kerk is een stuk groter. Het was geweldig om van een Japanner te horen hoe hij tot geloof was gekomen. Bij allebei de kerken was zeker de helft van de aanwezigen buitenlander. Er is duidelijk nog veel te doen.

DANK- EN GEBEDSPUNTEN

Dank de Heer voor de erg voorspoedige eerste weken in Japan. Ik heb me gedragen gevoeld.

Dank voor de fijne studenten en docenten op de taalschool. **Bid** ook dat ik er iemand tussen zal vinden met wie ik wat dieper contact kan hebben.

Bid voor energie om de taalstudie zo goed mogelijk vol te houden.

Bid ook voor lichamelijke gezondheid. Ik heb een spier verrekt in mijn ribbenkast die pijnlijk blijft, vooral bij dieper ademen.

Bid voor duidelijkheid over de volgende stappen na deze drie maanden taalschool.

Steunen?

Wie een gift overweegt, kan dat doen via deze link: <https://www.filadelphia-zending.nl/project-en-werkers/project-deshima/>. Voor wie liever niet de link gebruikt, is er dit rekeningnummer: **NL49ABNA0496875000** t.n.v. **Stichting Filadelfia**. Vermeld hierbij altijd de **code: 8566** en het project: **Deshima**. Dank voor je steun!